

مقام معظم رهبری در دیدار نخست وزیر ژاپن:

ترامپ را شایسته مبادله پیام نمی دانم

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت الله خامنه ای، مقام معظم رهبری، دیروز در دیدار با آقای شینزو آبه، نخست وزیر ژاپن و هیئت همراه تاکید کردند: جمهوری اسلامی ایران هیچ اعتمادی به آمریکا ندارد و تجربه تلخ...

صفحه ۶

شنبه ۲۵ خرداد ۱۳۹۸ • ۱۱ شوال ۱۴۴۰ • ۱۵ ژوئن ۲۰۱۹

تیترو

حراج ۵۰ هزار میلیارد تومانی

سازمان خصوصی سازی عرضه سهام دولت در شرکت های بزرگ کشور را آغاز می کند

صفحه ۴

تیترها

مظهری: مجلس وظیفه ورود به موضوع را دارد

خیلی دور خیلی نزدیک

آیا عدم تفکیک زندانیان قربانی گرفته است؟

صفحه ۲

کلاف سردرگم انفجار نفت کش

دیدار بی سابقه زیر سایه انفجار نفت کش ها

صفحه ۱۵

هروئین افغانستان در راه اروپا؟

صفحه ۱۳

ناگهان سلفی فرهاد میرزا سلین دیون و رامبد جوان فریدون صدیقی

صفحه آخر

حرف اول

۳ موج اصلاحات

سیدصادق حقیقت : استاد دانشگاه

اصلاح طلبی بین دو گفتمان محافظه گرایی (که قائل به حفظ وضع موجود است) و گفتمانی (که به شکل رادیکال می خواهد وضع موجود را تغییر دهد) قرار دارد. این گفتمان درصدد است ضمن حفظ شاکله اصلی حکمرانی، دست به اصلاحاتی (بنیادین) بزند. به نظر می رسد اصلاحات در ایران تاکنون با سه موج روبه رو بوده است: موج اول با انتخابات ۷۶ آغاز شد و در واقع، پاسخی به وضعیت سیاسی موجود در آن زمان بود. در این موج، اصول دوازده گانه ای، از سوی دولت اصلاحات ارائه شد و جمع بین سنت و تجدید (و اسلامیت و جمهوریت) نشان از آن داشت که راه یابینی در پذیرش مفاهیم متجددانه بر اساس سنت دینی، همچنان بیکبری می شود. به نظر می رسد گفتمان اصلاحات در این دوره را بتوان ذیل نواندیشی دینی (و نه روشنفکری دینی) تعریف کرد. نواندیشی دینی، برخلاف روشنفکری دینی، سکولار نیست و متون دینی و فقه سیاسی و اجتماعی را معتبر می داند. دال مرکزی گفتمان اصلاح طلبی در ایران، مردم سالاری یا اندیشه دموکراتیک است که البته در دو موج اول و دوم، با اندیشه دینی هم ساز بود و به همین دلیل، زیرمجموعه نواندیشی دینی ارزیابی می شود. در موج اول، ایران از نظر بین المللی در وضعیت خوبی قرار گرفت، روابط با کشورهای همسایه رو به بهبود گذشت و مجمع عمومی سازمان ملل، سال ۲۰۰۱ (یعنی همان سالی که برج های دوقلو به دست القاعده نابود شد) را به پیشنهاد ایران «سال گفت وگوی تمدن ها» نامید. در این موج، اصلاحات بخشی از یوزبسیون بود. ظرفیت دولت اصلاحات دو سال قبل از پایان دولت (یعنی در سال ۸۲) به پایان رسیده بود؛ چراکه اصلاحات به دیواره های قانونی خود برخورد کرد. قاعده این است که قبل از آنکه عمر دولت ها سر آید، مشروعیتشان به سر می رسد. به بیان دیگر، اصلاحات از سوی رقیب خود (محافظه کاران که در ایران اصولگرایان نامیده می شوند) دور زده شد و به پیروزی دولت پوپولیست انجامید. بن بست اصلاحات نیز، هم به نبود مبانی نظری، راهبرد و برنامه باز می گشت. هم به جذابیت قدرت و ثروت. موج دوم اصلاحات از سال ۸۴ آغاز شد و تا سال ۹۷ ادامه داشت. در این دوران، ابتدا اصلاح طلبان از یوزبسیون و قدرت کنار رفتن و همین امر موجب محبوبیت تدریجی آنها شد. ایدئولوژی اصلاحات در این موج تغییر چندانی نکرد...

ادامه در صفحه ۲

اسناد و مدارک محکومیت این فرد را منتشر می کنیم

واکنش دادستان کل کشور به اظهارات نزار زکا

گروه سیاست: دادستان کل کشور در واکنش به اظهارات نزار زکا علیه ایران گفت: اسناد و مدارک محکومیت این فرد را منتشر می کنیم. حجت الاسلام محمدجعفر منتظری در حاشیه معارفه دادستان سمنان در جمع خبرنگاران...

صفحه ۲

سال شانزدهم • شماره ۳۴۵۰ • ۱۶ صفحه • ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

انشعاب در اصلاح طلبان الزامی است؟

احمد غلامی . سردبیر

شاید برخی از طیف های اصلاح طلب از جمله کارگزاران پی برده باشند که برای ماندگاری باید رویکرد تازه ای را در پیش بگیرند. آنان با درکی که از میزان رای و جایگاه سیاسی خود دارند، تلاش می کنند با چهره ها و جریان های محافظه کار، اتحاد و ائتلافی برقرار کنند تا به قدرتی برسند که لازمه تحقق ایده هایشان است. این طیف نخست تکنسین های قدرت هستند و هر دولتی روی کار بیاید، می توانند با حفظ جایگاه خود، این نقش را ایفا کنند. خط افتراق آنان با بخش دیگر اصلاح طلبان از همین جا آشکار می شود. طیف دوم اصلاح طلبان خصیصه ای تئوریک دارند و استراتژی آنان بر مبنای توسعه سیاسی و دموکراسی استوار است. این استراتژی، مرزهای مشخصی دارد که اصلاح طلبان نمی توانند از آن بگذرند. همزیستی مسالمت آمیز را می پذیرند، اما نمی توانند اتحاد و ائتلاف با کسانی را بپذیرند که اولویت شان توسعه سیاسی و دموکراسی نیست؛ گیرم در مقطعی در باور به این استراتژی و عمل به آن دچار اوج و حضیض شده باشند. با این دوگانه سازی بین اصلاح طلبان با تسامح می توان گفت وضعیت این دو طیف بعد از حوادث دی ۹۶ با یکدیگر تفاوتی بنیادی پیدا کرده است. طیف دوم اصلاح طلبان بیش از گذشته باید پاسخگوی مردم باشند و خود را با تغییرات چشمگیری که در جامعه رخ داده است، هم زمان کنند. طیف نخست چندان دغدغه این کار را ندارد. آنان اگر با اتحاد و ائتلاف تازه به قدرت برسند، می توانند ایده های خود را حتی بهتر از زمانی که با اصلاح طلبان طیف دوم بوده اند، عملیاتی کنند. نباید نادیده انگاشت که اصول و باورهای اصلاح طلبان طیف دوم محدودیت هایی جدی برای طیف نخست به وجود می آورد. آنان ترجیح می دهند اگر قرار است با برادر بزرگتری ائتلاف کنند که جایگاه ویژه ای در قدرت داشته باشد؛ چهره ای همچون هاشمی رفسنجانی در گذشته و اکنون هم علی لاریجانی باشد. انتخاب علی لاریجانی برای جایگزینی هاشمی رفسنجانی از سر ناچاری نیست، بلکه ماحصل مواضع مشترکی است که بین آنان در اداره امور جامعه وجود دارد. علی لاریجانی نیز در نوع خود تکنسین قدرت است و حتی در مرتبه بالاتری از چهره هایی همچون کرباسچی است و مهم تر از همه، علی لاریجانی واجد آن ویژگی است که برخی اعضای کارگزاران و برخی اصلاح طلبان دیگر همواره به دنبالش بوده اند؛ چهره ای معقول و موجه در نظام که از کاریزما قابل قبول در مواجبه با نهادهای رسمی برخوردار است. اگر در انتخابات آینده این طیف نخست به حمایت از علی لاریجانی بپردازند، نباید این حمایت را به پای فرصت طلبی شان گذاشت و سرزنش شان کرد. همان طور که نمی شود علی لاریجانی را در این معنا یعنی اصلاح جامعه از بالا، اصلاح طلب دانست. دولت روحانی این باور را در طیف نخست تقویت کرده که باید به فکر راه دیگری باشند؛ راه سومی به نام نومحافظه کاری که جریانی جدی است و حامیانی در دولت روحانی دارد و همین طور حامیانی در بین اصولگرایان و حتی در میان اصلاح طلبان. شاید این فرصت مغتنمی باشد برای اینکه طیف نخست که به عنوان حزب فراگیر نومحافظه کاری ظهور کند، اگرچه دولت روحانی با آن اختلاف استراتژیکی پرده برمی دارد و آن اینکه برادر بزرگ تر فقط در مواردی که لازم بداند گوش شنوا دارد. در مواجبه کرباسچی و میردامادی، مسائل اخلاقی را باید کنار گذاشت.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

سفر آبه شکست خورده نیست

کوروش احمدی کارشناس روابط بین الملل

از ظاهر چنین برمی آید که سفر شینزو آبه به تهران با موفقیت توأم نبوده و ایران قاطعانه هرگونه کار با دولت ترامپ از مسیر ژاپن یا هر مسیر دیگری را رد کرده است. حلاتی که ساعتی قبل از ملاقات آبه با رهبر انقلاب علیه دو نفت کش در نزدیکی تنگه هرمز صورت گرفت نیز باید تصور شکست مأموریت آبه را تقویت کرده باشد؛ بنابراین بزرگ ترین سوآلی که اکنون با آن مواجهیم، این است آیا آبه دست خالی تهران را ترک کرده و باید مأموریت او را تماما شکست خورده و خاتمه یافته تصور کنیم. آبه به سخنگویان او نه در تهران و نه بعد از بازگشت به توکیو سختی که حاکی از درستی چنین تصویری باشد، بر زبان نیاورده اند؛ بلکه برعکس از آنها سخنانی عمدتا مثبت نقل شده است. سخنگوی وزارت خارجه ژاپن دیدار آبه با رهبر ایران را «گرم و صمیمی» توصیف کرده و از آبه نقل کرده که اگرچه «کاهش تنش با مشکلات فراوانی مواجه است؛ اما همچنان تلاش را ادامه خواهیم داد». این سخنان را صرف نظر از اینکه تنها سخنانی دیپلماتیک به حساب بیآوریم یا خیر، لازم است که همچنان آن را مبنای کار قرار دهیم. سفر آبه به تهران اگرچه تحت شرایطی متفاوت می توانست در تعقیب هدفی میانجیگرانه باشد؛ اما عملا به سفری با هدف حقیقت یابی تبدیل شد. او امکان یافت در ملاقات با عالی ترین مقامات نظام، به طور مستقیم و بی واسطه از نظرات و طرز تلقی آنها و آمادگی نظام سیاسی ایران برای نوعی معامله برای رفع بحران جاری مطلع شود و هم زمان آنچه را که دست اول و بی واسطه و به دور از جنجال های سیاست داخلی آمریکا از ترامپ شنیده بود، به اطلاع مقامات ایرانی برساند. او همچنین باید برای مخاطبان خود مشخص کرده باشد که سقف انتظارات آمریکا از ایران چیست. در چنین صورتی، تهران باید اکنون

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

فرصت میانجیگری ژاپن

احمد عظیمی بلوریان استاد پیشین مریلند

نفر زخمی و مسموم شده از تشعشعات اتمی دو بمب اتمی به تدریج جان باختند. تسلیم شدن ژاپن انتخاب گریزناپذیر امپراتور هیروهیتو برای حفظ بقای ژاپن بود. ژاپن در آن زمان کشوری مهاجم و صنعتی بود. در زمان جنگ بیشتر زیرساختار صنعتی ژاپن اجناس ژاپنی پس از جنگ را «بنجل» می خواندند. ژاپن با پذیرش سریع شکست در جنگ، حکومت سلطنتی خود را به رهبری هیروهیتو، امپراتور سرپا نگه آمریکا و مدیریت هفت ساله ژنرال مک آرتور سرپا نگه داشت. امروز ژاپن به صورت یکی از قدرتمندترین و پیشرفته ترین کشورهای صنعتی جهان درآمده است. با وجود داشتن حدود یک دهم جمعیت چین، توان صنعتی ژاپن تا سال ۲۰۱۱ بالاتر از چین قرار داشت و اکنون پس از چین و آمریکا در رده سوم صنعتی جهان قرار دارد. ایالات متحده آمریکا هم پیش از جنگ جهانی دوم و هم پس از آن میزان مهاجران ژاپنی بوده است؛ اگرچه امروزه میزان مهاجرت ژاپنی ها به آمریکا در مقایسه با دیگر کشورهای آسیایی بسیار کم است؛ اما تاثیر ژاپن را می توان در طیف گسترده ای از فعالیت های اقتصادی، صنعتی، فناوری، ورزشی و حتی خوراکی آمریکا مشاهده کرد. تعداد افرادی که یا از ژاپن به آمریکا مهاجرت کرده اند یا فرزندان آنها که خود را آمریکایی-ژاپنی تبار می دانند، اکنون حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار نفر است. بیشتر جمعیت ژاپنی تبار در آمریکا در ایالات غربی آمریکا زندگی می کنند. ژاپنی ها هم در کشور خود و هم در ایالات متحده آمریکا از پیشرفته ترین، باسودترین، بافرهنگ ترین و موفق ترین مردم روزگارند. جهان در یک دوره حساس تاریخی به سر می برد و مسئولان کشورها، حتی کشورهای عضو ناتو، باید چشم و گوش خود را باز کنند. درعین حال نیروهای ناتو هم در پایگاه های خاورمیانه جا خوش کرده اند. این فصل مشترک علایق امپراتوری های بازرگانی آمریکا و اروپا است. روسیه و چین هم کلا در راستای همین سیاست حرکت می کنند؛ اما توان و روش و زمان بندی و فرهنگ آنها با غرب تفاوت دارد. روحیه سیاسی و مبارزاتی ایرانیان با وجود تفاوت های، دارای شباهت بسیاری با ژاپنی هاست. رستم خودمان فرزند خود سهراب را اشتباهی کشت. رستم فکر می کرد که دارد با دشمن مبارزه می کند. بسیاری از افراد تاثیرگذار در تاریخ ایران «تا جان در بدن داشته اند»، چنانکه در و باورهای خود عدول نکردند. حتی امروز هم در جایی مانند شوراها که کارکرد آن بر پایه مردم سالاری است، گاهی تعصب عده ای جای تصمیم جمعی را می گیرد. نحوه عمل نخستین شورای شهر تهران نمونه روشنی از این رفتار بود.

ادامه در صفحه ۴

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

همکار گرامی جناب آقای مهدی احمدی جمال آباد

مصیبت درگذشت پدرگرامیتان را به جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض می کنیم. از خداوند سبحان برای آن مرحوم علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان صبر و اجر آرزو مندیم.

چاپ گلریز